

τὸ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὸν τῆς ὑγρασίας.

Αἱ μέθοδοι αὗται, ὡς ἀπαιτοῦσαι τὴν χρῆσιν ποικιλίας ὄλης χημικῶν ὀργάνων καὶ χρόνον μακρύν, δύνανται νὰ ἐκτελοῦνται μόνον ὑπὸ εἰδικευμένων χειριστῶν καὶ ἐντὸς εἰδικῶν ἐργαστηρίων. Εἶναι ἀκατάλληλοι, ὡς βραδεῖαι καὶ δύσχρηστοι, διὰ προσδιορισμοὺς ὑγρασιῶν εἰς ἐμπορικὴν κλίμακα. Διὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἡ ταχύτης εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ὑπὸ μὴ εἰδικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν προσδιορισμῶν (μετρήσεων) εἰς τὴν ἐμπορικὴν πρακτικὴν καθὼς καὶ εἰς τὸ συσκευαστήριον εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τὸ ποσοστὸν τῆς ὑγρασίας προσδιορίζεται στιγμιαίως καὶ κατ' ἐπανάληψιν διὰ νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ λήψις ἀναλόγου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἢ παραλαβῆς τῆς σταφίδος, τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποθηκεύσεως, καθὼς καὶ τῆς ἐπεξεργασίας πρὸς συσκευασίαν.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τοσαύτη ἀποδίδεται, καὶ δικαίως, σημασία εἰς τὴν περιεκτικότητα εἰς ὕδωρ τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐξεύρεσις ἐνὸς ἀπλοῦ, εὐχρήστου καὶ ταχείας ἀποδόσεως ὀργάνου διὰ τὸν προσδιορισμὸν αὐτῆς. Τοιαῦτα ὄργανα ἐμελετήθησαν, ἐσχεδιάσθησαν καὶ κατεσκευάσθησαν πολλὰ, στηριχθέντα, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβολῆς τῆς ἀγωγιμότητος τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος συναρτήσῃ τῆς ἀντιστάσεως. Ἡ ἀγωγιμότης αὐξάνεται μὲ τὴν αὐξήσιν τῆς εἰς ὕδωρ περιεκτικότητος τοῦ προϊόντος.

Τὰ ὄργανα ταῦτα, καλούμενα

«ὕγρασιόμετρα», βαθμολογοῦνται βάσει τῆς ἐπισήμου ἀναλυτικῆς μεθόδου προσδιορισμοῦ τῆς ὑγρασίας διὰ τὸ δεδομένον προϊόν, εἶναι δὲ εὐχρηστότατα καὶ ἱκανοποιητικῆς ἀκριβείας ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως.

Ἐν Ἀμερικῇ, ἔνθα ὅλα τὰ γεωργικὰ προϊόντα πωλοῦνται βάσει τεχνικῶν προδιαγραφῶν, ἐξ ὧν τὴν μεγαλύτεραν σημασίαν ἔχει ἡ εἰς ὕδωρ περιεκτικότητος τοῦ προϊόντος, τὰ «ὕγρασιόμετρα» εἶναι λίαν διαδεδομένα καὶ εἰς γενικὴν, οὕτως εἰπεῖν, χρῆσιν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι μικροῦ ὄγκου καὶ λειτουργοῦν διὰ ρεύματος ἐκ ξηρῶν στηλῶν, καθίστανται φορητά, διευκολυνομένης οὕτω τῆς χρησιμοποίησός των τὸσον εἰς τὴν γεωργικὴν ὑπαίθρου, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ἐργοστάσια συσκευασίας τῶν προϊόντων κατ' ἐναλλαγὴν.

Ἐπ' ἐσχάτων, ἐξ ὠρισμένων χωρῶν, διατυποῦνται ἀφθονα παράπονα ἐπὶ τῆς ἠϋξημένης ὑγρασίας τῶν ἑλληνικῶν σταφίδων, ὀλιγώτερον διὰ τὰς κορινθιακὰς καὶ περισσότερον διὰ τὰς σουλτανίνας, ἰδιαιτέρως δὲ ἐκ μέρους τῶν βιομηχάνων ἀρτοποιίας τοῦ ἐξωτερικοῦ, καθ' ὅσον ἡ τυχὸν ἠϋξημένη ὑγρασία τῶν σταφίδων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὰ διάφορα ἀρτοποιητικὰ καὶ ζαχαροπλαστικὰ παρασκευάσματα δημιουργεῖ φύρας, συνεπεῖα ἐξατμίσεως τοῦ πλεονάζοντος ὕδατος. Εἶναι ὅθεν ἀναγκαία ἡ λήψις ὅλων ἐκείνων τῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ γίνεται ἀσφαλῆς ὁ ἔλεγχος τῆς ὑγρασίας τῆς ἀγοραζομένης καὶ συσκευαζομένης σταφίδος, ὥστε καὶ τὰ παράπονα νὰ ἐξουδετερωθῶν καὶ ἡ ποιοτικὴ θέσις τῶν ἑλληνικῶν σταφίδων νὰ ἐνισχυθῆ.

ΛΟΥΚ. Σ. ΛΟΥΚΑΣ